

De les paraules als fets: documents a cabassades i [factures a garberes](#) adreçades al nom següent: Francisco Camps. [L'adduïda comptable domèstica](#) no sap en quin calaix de casa les ha guardades. Haurà de citar el jutge a la dona de Camps? En fi. Pedro Muelas, director adjunt del Levante-EMV, posa avui les dièresis sobre les Ü i [ens recorda](#) —per si algú pretén [tractar el quist](#) i oblidar el càncer—, que Gürtel (“Correa” en alemany) no és només un parell de trages, encara que mai no arribe a aparèixer «*una gravació telefònica en la qual algú li digue a Alvaro Pérez: continua manant-me regals i finançant el partit, que jo seguiré donant-te contractes*». Un tema adjacent: jo no sé si n'és un o en són dos, els periodistes que fan els editorials de Las Provincias, o si el seu director, un altre Pedro, Pedro Ortiz, amb els anys ha anat adquirint una mena de doble personalitat, perquè el mateix dia [critica la politització de la Justícia en el cas Gürtel](#) i, tot seguit, [elogia la responsabilitat dels diputats britànics](#). Ja sé que Ortiz, en una classe magistral de les seues, podria concloure, amb pèls i senyals, que no són conflictes equiparables, però també en podem traure una altra conclusió: si tinguérem uns governants responsables, no hi hauria (tanta) politització de la Justícia. Si no prosperara la impunitat, no hi hauria crisi de confiança.

Button

Button

«El pueblo y el mal gobierno», d'Óscar Chávez